

Fehér Csaba – Kósa Emese – Süveg Gábor – Tóth János

NAPRAFORGÓ

NAPRAFORGÓ

Szerzői kiadás

Minden jog fenntartva. Jelen könyvet vagy annak részleteit a Szerzők engedélye nélkül bármilyen formában vagy eszközzel reprodukálni tilos!

- © Fehér Csaba, 2012
- © Kósa Emese, 2012
- © Süveg Gábor, 2012
- © Tóth János, 2012

Elektronikus kiadás

ISBN 978-963-08-4548-9

NAPRAFORGÓ

Gyermekversek

A verseket írta: Fehér Csaba, Kósa Emese, Tóth János.
Az illusztrációkat Süveg Gábor készítette.

Napraforgó

Fáradt csillagokat
a fény takarja be,
odébb áll csendesen
a Göncöl szekere.
Harmatos pókhálót
szellő fészíti meg,
közepén keresztes
édesen szendereg.

„Jó volna télire”
- mondja a madárka -
„néhány zsák magocska
az üres kamrába!”
A napraforgónak
magkönnye elered:
„Nyisd csőröd madárka,
neked sírom, vigyed!”

Napraforgó ásít,
keresi a napot,
felemeli fejét,
nem hord ő kalapot.
Van-e tányérban mag?
- madárka kutatja,
amikor megérett,
el is ropogtatja.

Fehér Csaba - Kósa Emese - Tóth János

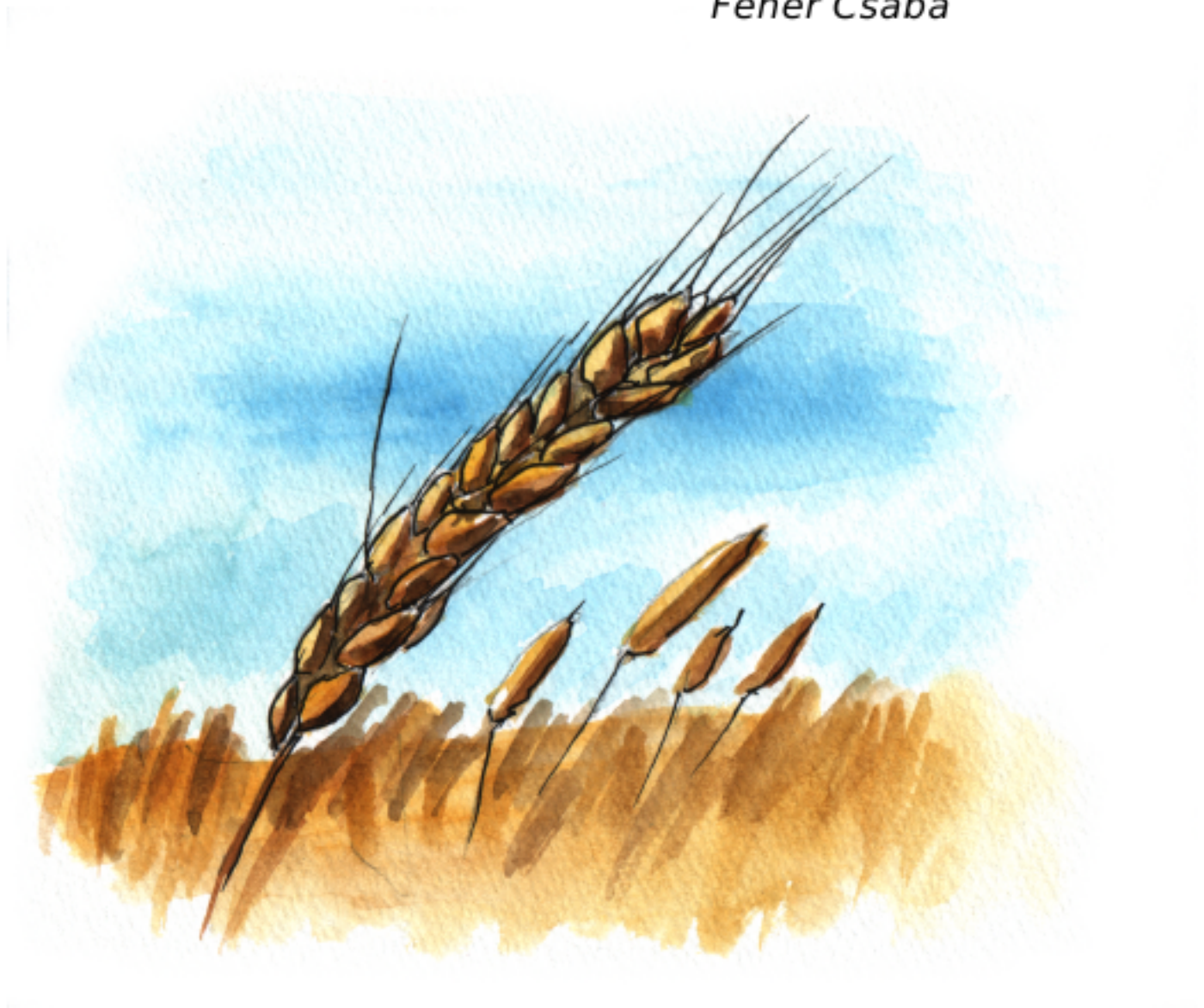
Hová lett a tavasz?

Havas ágon vércse ül
Szarvas ugrik, szél fütyül
Erdő, mező didereg
Három király közeleg

Levél sárga, barna, rőt
Bor lepi a hegytetőt
Elrepül a fecskepár
Eső esik, köd szitál

Búzakalász aranyló
Langyos vizű tiszta tó
Napsugarak fonnak rád
Szivárványból glóriát

Fehér Csaba

Csillagtánc

Csillagokat
fűztem én egy
hosszú-hosszú
zsinórra,
megpörgetém
én azokat
nagyon-nagyon
magosra.
Szállingóztak
a csillagok
szépen-szépen
sorjában,
kacérkodtak
a vén Holddal
- ugyan-ugyan -
valóban?

Kósa Emese

Fekete éjjel

Fekete éjjel felhő széken
A hold ül sugarát lóbálva,
Halvány fényben tücsök a réten
Gyönyörű dallamát próbálja.

Fakó széna illata néha
Lágy szellő hátán idelebben,
Apró tóba beugró béka
Hínárba olvad szúnyog lesben.

Bagoly szárnya lágy suhogása
Riasztgat apró kiseget,
Közel a háza, viszi lába
Eltűnő farka kiinteget.

Pókhálót lenget, lágyan penget
Akác ágán a suhanó szél,
Egy szó reszket, lelkembe csenget,
Boldogság dereng, kacagva kél.

Tóth János

Reggeli zápor

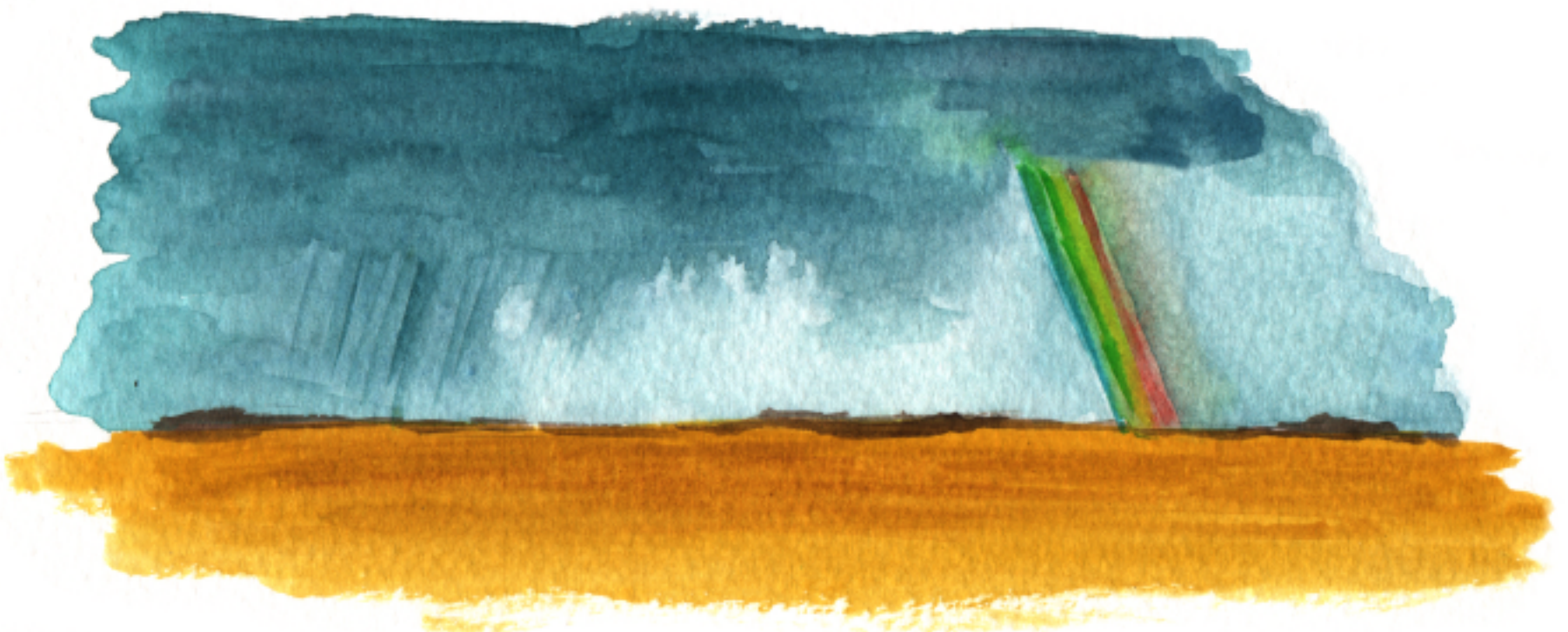
Vastag fehér dunna alatt
Szundikál magába',
Didereg egy esőgyerek,
Mert kilóg a lába

Felhőágyból kikecmereg,
Sok kismadár várja,
Felszalad a hegytetőre,
Szellőlány a párja

Megbotlik egy éles kőben,
Jajgatva felmordul,
Szeme sarkán záporkönnye
Hirtelen kicsordul

Vígasztalja nap és szellő,
Mosolyog már, látszik,
S párát kacag közben, míg a
Szivárvánnyal játszik

Fehér Csaba

A négy csavargó

Kár, kár, kár
szökdel a madár,
itt hagysz nyár
egy évre talán.

Port kavar
a szellőkirály,
elkel már
a meleg kabát.

Ősz csúszik
dombról lefele,
tél kúszik
hegyre felfele.

Tavaszi szél,
ébred a határ,
mindenki
csodájára jár.

Kósa Emese

Hajnali kakukkszó

Éj sötétben felhő fakad
esőcseppek zuhannak,
szél ölében egy sem marad,
lenn a fűben nyafognak.

Hajnal hozta aranyló Nap
ég aljában felragyog,
gyerkőc gombán kicsiny kalap,
tetején fény andalog.

Kakukkmadár éveket szól,
füllent nékem huncutul,
s hallgatom a bokor alól,
... hol leszek én százon túl?

Harmat szalad fel az égre,
csodaszép a természet,
lelkem terül a vidékre,
s elhiszem a meséket.

Tóth János

Tücsök Tóni

Fűszálak közt apró zenész,
Tücsök Tóni lépeget,
hazafelé tart a bálból,
kémleli a kék eget.

„Hogyha egyszer hazaérek,
elmondani sem merem,
hegedülni nem tudok már,
eltörött a hangszerem!”

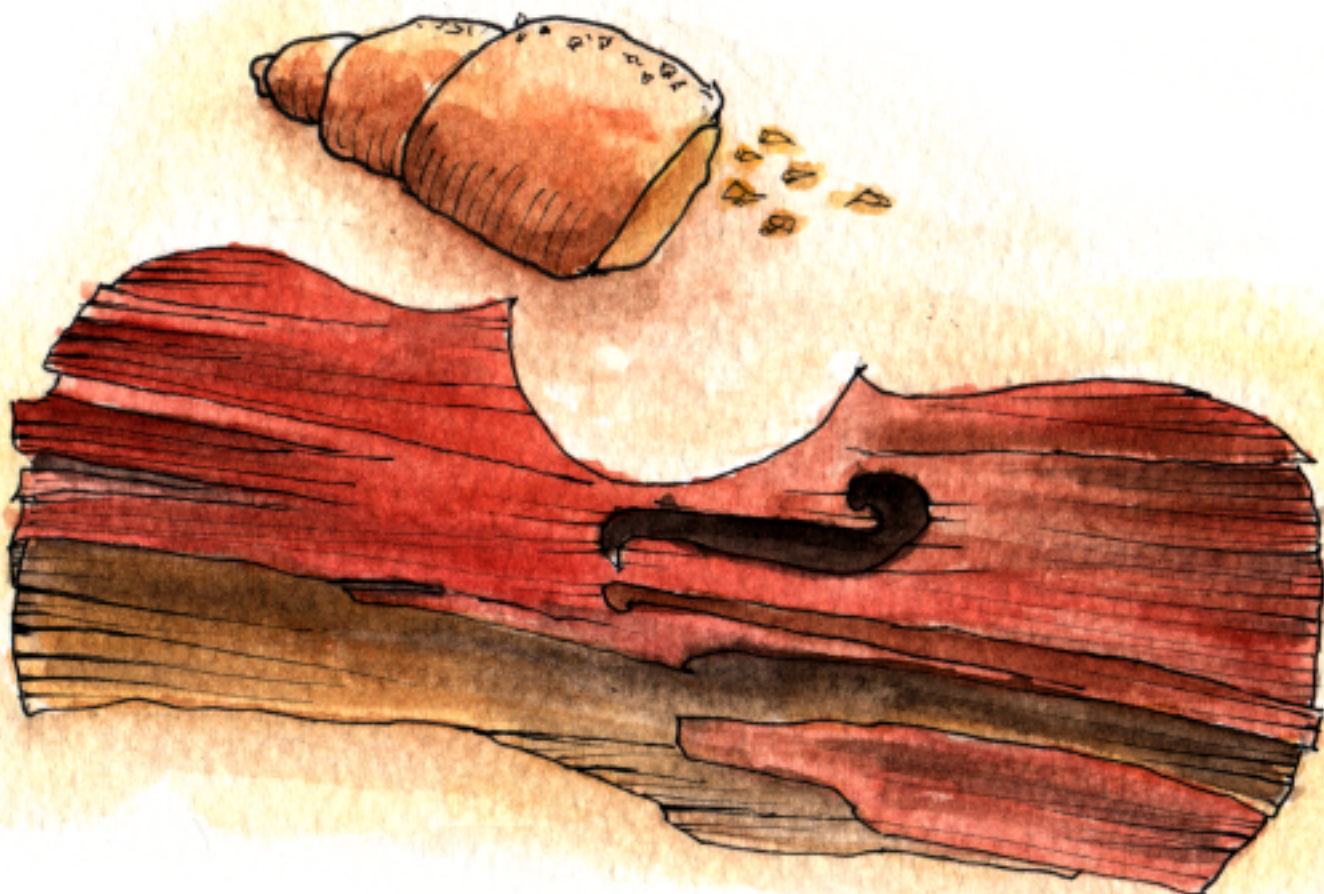
Lakodalom volt a réten,
oda kellett muzsika,
férjhez ment a mezőszépe
híres Cincér Zsuzsika.

Tudja Tóni, ki mit szeret,
csárdást húz meg legényest,
látott ő már lagzit ezret,
gazdagot és szegényest.

Letette a hegedűjét,
amíg esznek, zene sincs!
Véletlenül leesett és
kettétört a drága kincs!

Ne búsuljál kicsi tücsök,
táncolunk még zenédre,
Nesze, itt egy kiflicsücsök,
megeheted ebédre!

Fehér Csaba

Itt egy kupac, ott egy kupac

Száguldozik
sok falevél:
zöldhasú és
rőt-barna,
avarból lesz
puha szőnyeg,
hemperegni
kitűnő.

Nem ül tétlen
szélkirály se:
felforgatja
a mezőt,
itt egy kupac,
ott egy kupac,
van is, nincs is
terítő.

Kósa Emese

Hópihe

A felhőket hideg rázza
Hó esik az alvó tájra.
Fákra száll a hópihe
Nem kérdezi: tetszik-e?

Nem kérdezi: akarja?
Ráhullik és takarja.
Hófehér már koronája
Ez a pihék óvodája.

Kergetőzve ágon csúsznak
Ágvégéről elbúcsúznak.
Földre esnek nevetve
Beállnak a seregbe.

Katonái ők a Télnek
És hát nagyokat remélnek.
Vágyakozva abban bíznak
Kezed által nagyra híznak.

Hólabdává váljanak
Egymásra fölálljanak.
Kacagjon a December:
Nézd már, itt egy hóember!

Tóth János

Várlak

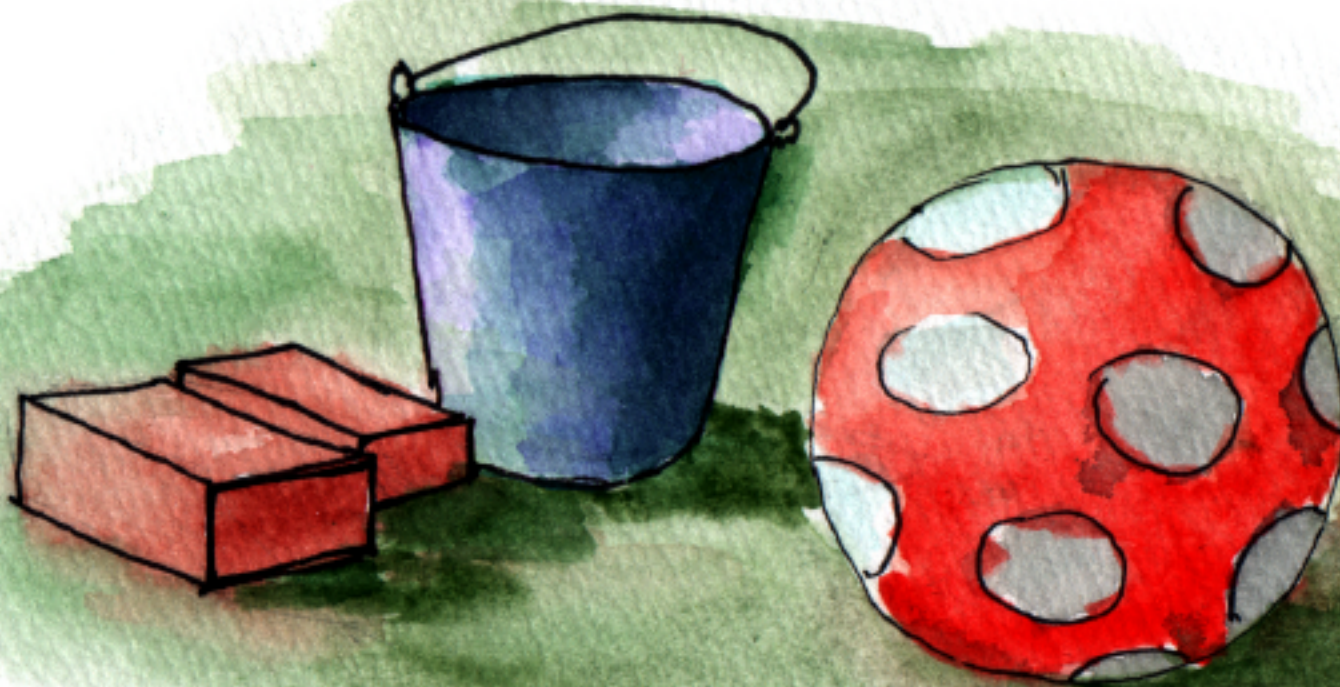
Sorakozó kézmosáshoz!
Tízórain csak rám vár:
friss kalács és kakaó,
gyerekeknek jaj, de jó!
Óvó néni! Óvó néni, mondd csak,
Anya megjött már?

Kimehetünk az udvarra,
épül egy szép homokvár.
Lovag áll a tetején,
nem te vagy az, hanem én!
Óvó néni! Óvó néni, mondd csak,
Anya megjött már?

Ebéd után lefeküdni,
aludni kell, jaj, de kár!
Mikor lesz már délután?
Nem mehetnénk haza tán?
Óvó néni! Óvó néni, mondd csak,
Anya megjött már?

Nincs már itten egy gyerek sem,
és az óra négyre jár.
Lassacskán, vagy hamarost,
jöjjön valaki, de most!
Óvó néni! Óvó néni, nézd csak,
Anya megjött már!

Fehér Csaba

Elhiszed?

Ázik a hóember,
kabátja remeg.
- Nem hiszed?

Kékes sála libben,
felszáll az égbe.
- Nem hiszed?

A kalapja reszket,
elhagyja fejét.
- Nem hiszed?

Zsenge fű serken
madárdal éled.
- Nem hiszed?

Gombjai peregnek
messze a széllel.
- Nem hiszed?

Szervusz hóember,
várunk jövőre.
- Elhiszed?

Kósa Emese

A négy testvér

Barnasárga avar ágyban,
Hársfa alatt félhomályban,
Alszik a Nyár.

Ősz takarja, szeles karja
Átöleli, s nem zavarja,
Eső szitál.

Hósubában, zúzmarával,
Jégsörényű paripával,
Meszel a Tél.

Tarkabarka nyíló barka,
Apró méh csókja rajta,
A táj életre kél!

Tavasz simul nyár ölébe,
Ősz hull a tél tenyerébe,
A négy testvér körbejár,
Virul, s fakul a határ!

Tóth János

Miki papa zöld kalapja

Amikor még kisfiú volt,
mesélte a nagyapám,
volt egy szép zöld kiskalapja,
az volt csak a csoda ám!

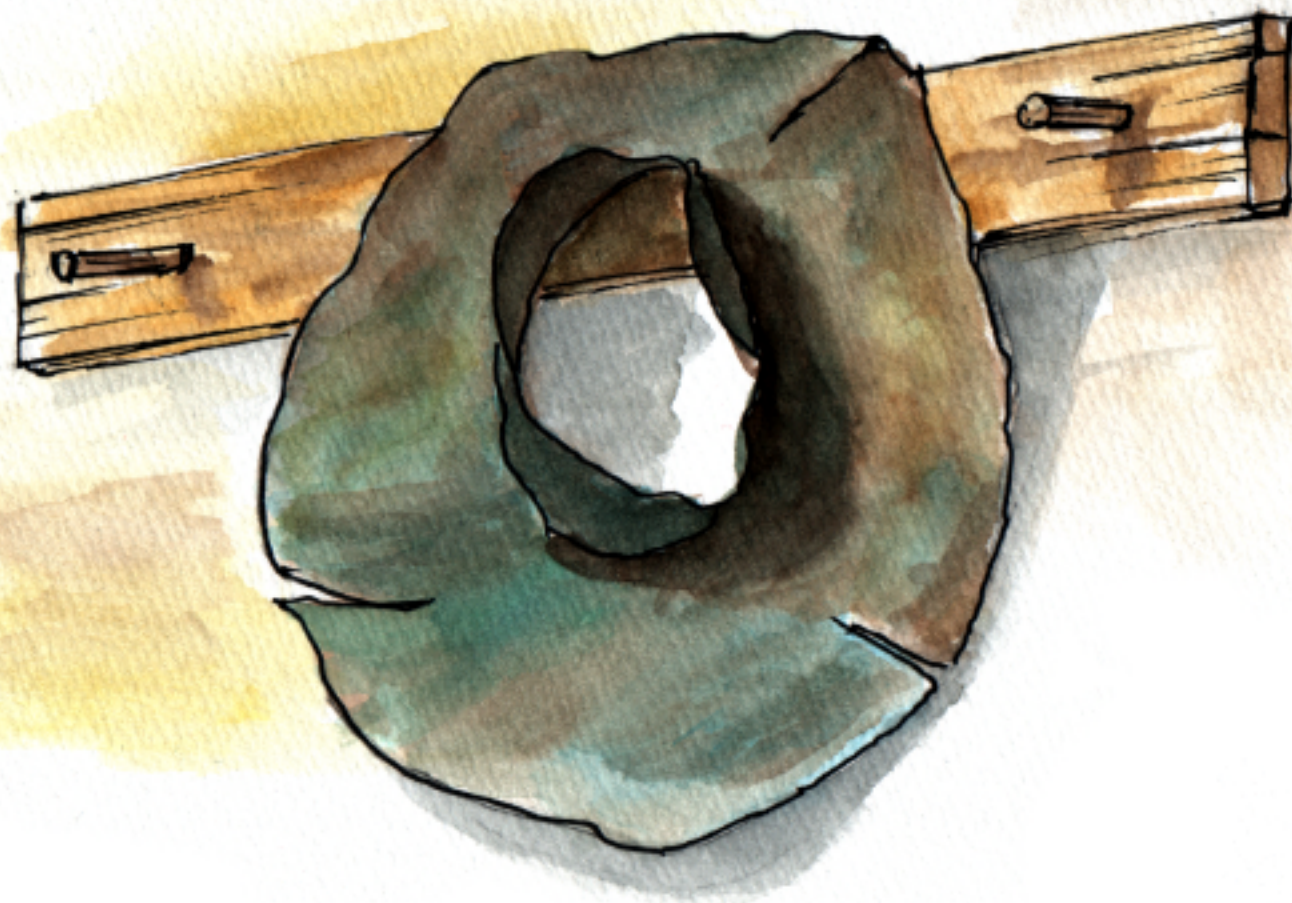
Zsinóros és tölgyleveles,
puha posztó fejfedő,
ám egy napon, hogy mi történt,
így mondta el nekem ő:

Kukoricát fosztott ősszel
nagyja és az apraja,
csuhé közé keveredett,
s elveszett a kalapja!

Kismalacok jöttek este
vacsorázni boldogan.
Ni, a kalap! Még megrágják!
Kis gazdája fut, rohan.

"Itt a moslék" – kiáltotta,
s megmentette kalapját –
így mesélte Miki papa
gyerekkori kalandját.

Fehér Csaba

Hét perc alatt

hét perc alatt
hét perc alatt
átfonjuk az
öreg Holdat,
kiflit gyúrunk
sarlójából,
megmártózunk
udvarában,
csillagfényből
gyöngyöt fűzünk,
a felhőkre
kitűzdeljük,
szállunk, szállunk
a magasban
szelek szárnyán
boldogságban
miénk lesz a
kék virradat
hét perc alatt
hét perc alatt.

Kósa Emese

Süni és az alma

Piros alma fönn a fán,
Alatta egy süni netán?
Hosszú orra tüskés háta
Nagy szemet vet az almára.
Vágyakozik, toporog,
Haragosan háborog:
„Rövidek a lábaim,
Mért nincsenek szárnyaim?
Mert ha nékem szárnyam volna,
Fogam almát ropogtatna!”
Haza indul hulló könnyel,
Együtt sír a bús felhővel,
Jött egy szellő megszánta,
Az almafát megrázta,
És akkor egy koppanás,
Hátán alma, szép pompás!

Tóth János

Állati játszótér

Este, mikor lemegy a nap,
s hazatér a sok gyerek,
elalszik a játszótér is -
gondolják az emberek.

Pedig ott a játék még csak
most kezdődik igazán,
amit én itt elmesélek,
szóról szóra igaz ám!

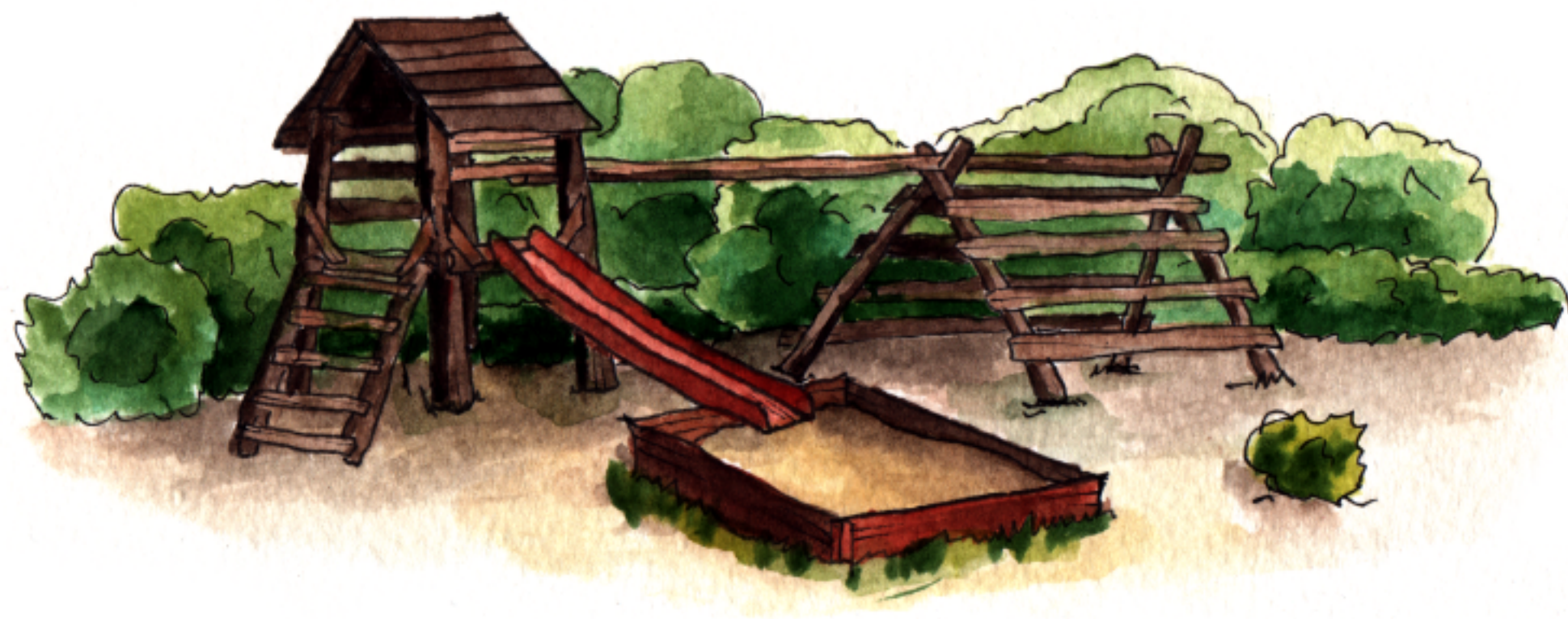
Kutya ül a körhintára,
mászókára papagáj,
kergetőzik macska, egér:
Most elkaplak! Na, megállj!

Focizni kezd mókus, nyuszi,
Süni, nem jössz? Dehogynem!
A labdára vigyázz csak, hogy
ki ne szúrjad sehogysem!

Homokozó szélén épít
kakas és a kis róka,
velük játszik gyík, meg vakond:
milyen csodajó móka!

Reggelre majd hazatérnek,
elalszanak rendesen,
üres lesz a játszótér is:
gyerekre vár csendesen.

Fehér Csaba

A kisfiú és a méz

A kaptárban szorgoskodnak
a méhek.

Egy kis nektár csurran-cseppen,
de édes!

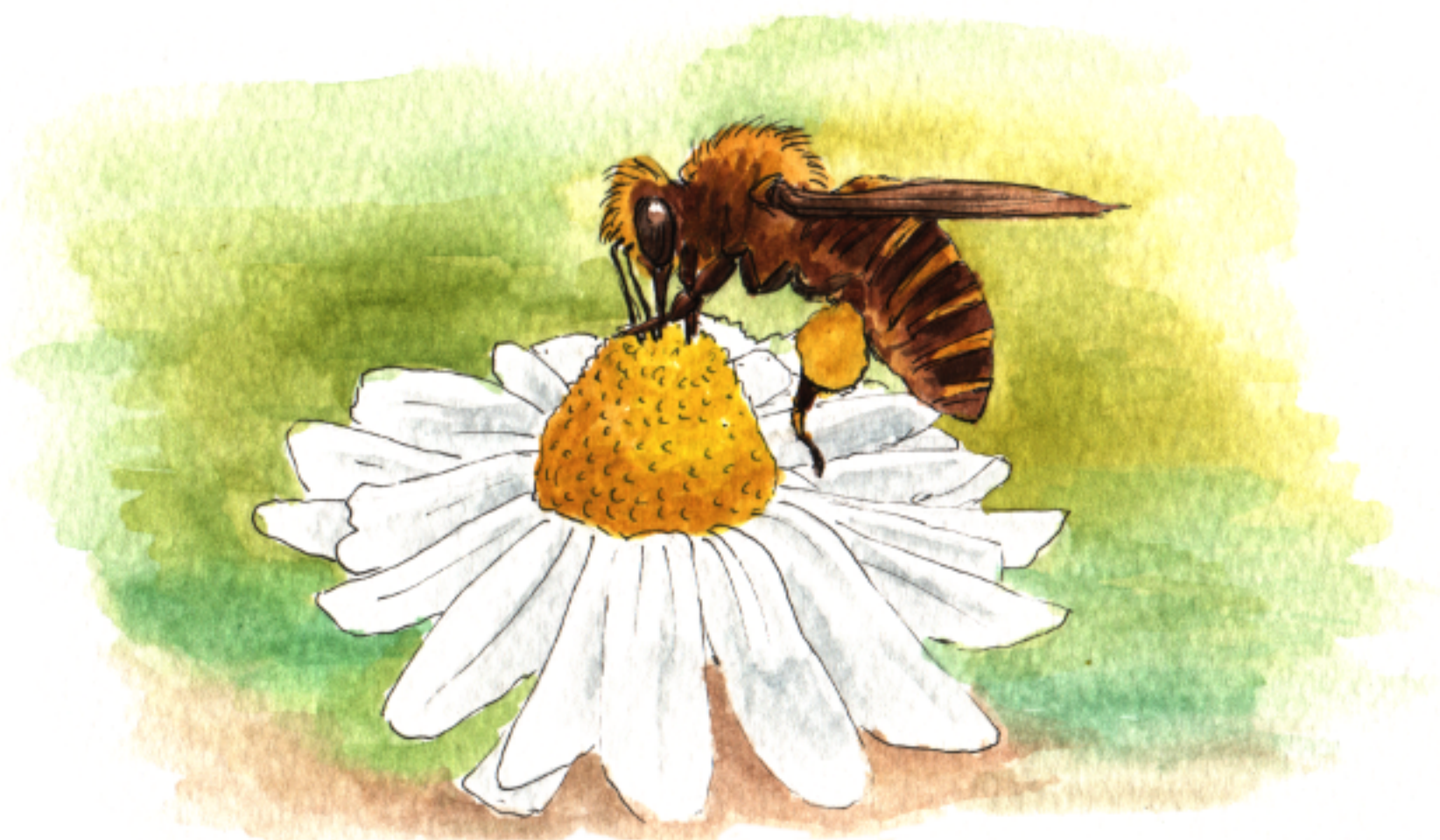
Megkóstolom én is, nagyon
szeretem.

El is laktam tőle bizony
rendesen.

Ejnye-bejnye! - ezt mondja az
anyukám.

Hogy fogsz levest enni fiam
ezután?

Kósa Emese

Nem hiszem el

Egy piciny ikra a tó fenekén
Ring az áramlatok lágy ölén,
Hínár táncol, igazi tünemény,
Békalencse közt szökik le a fény.
Az aranyló gömböt megcirógatja,
Mint vízi teli hold, úgy ragyog fel
Iszap ágyon ébredő csipkerózsika,
Nyújtózva egy kicsiny hal életre kel.
Egy apró élet, mégis hatalmas csoda
Bár magyarázza buzgón a biológia,
És én bólintok, de nem hiszem el
Hogy az atomrészecske életre kel!

Tóth János

Balaton

A Balaton szép nagy tó,
partján parkol sok autó,
benne ember millió,
én is fürdök, jaj de jó!
Balatonban sok a hal,
de mind süket, egy se hall!
Partján meg a rántott hekk,
ilyet én is ehetek.
Amíg apa fagyit vett,
hasam, hátam leégett.
Strandlabdámát keresem,
itt csattan a fejemen.
A Balaton iszapos,
attól leszek maszatos.
Csúszdán csúszunk, gatyafék,
tovább is van, mondjam még?
Mondanám, de nincs már más,
véget ért a nyaralás.
Emelem a kalapom:
visszajövök, Balaton!

Fehér Csaba

Hideg csángál az utakon

Hideg csángál
az utakon,
tépke di az
ágakat,
megfújj a
trombitáját
szélpapa a
kapuban.
Szélfűk és
széllányok
sorakoznak
szorgosan,
búcsúztatják
őszanyókat
dirrel-durral
darabban.

Kósa Emese

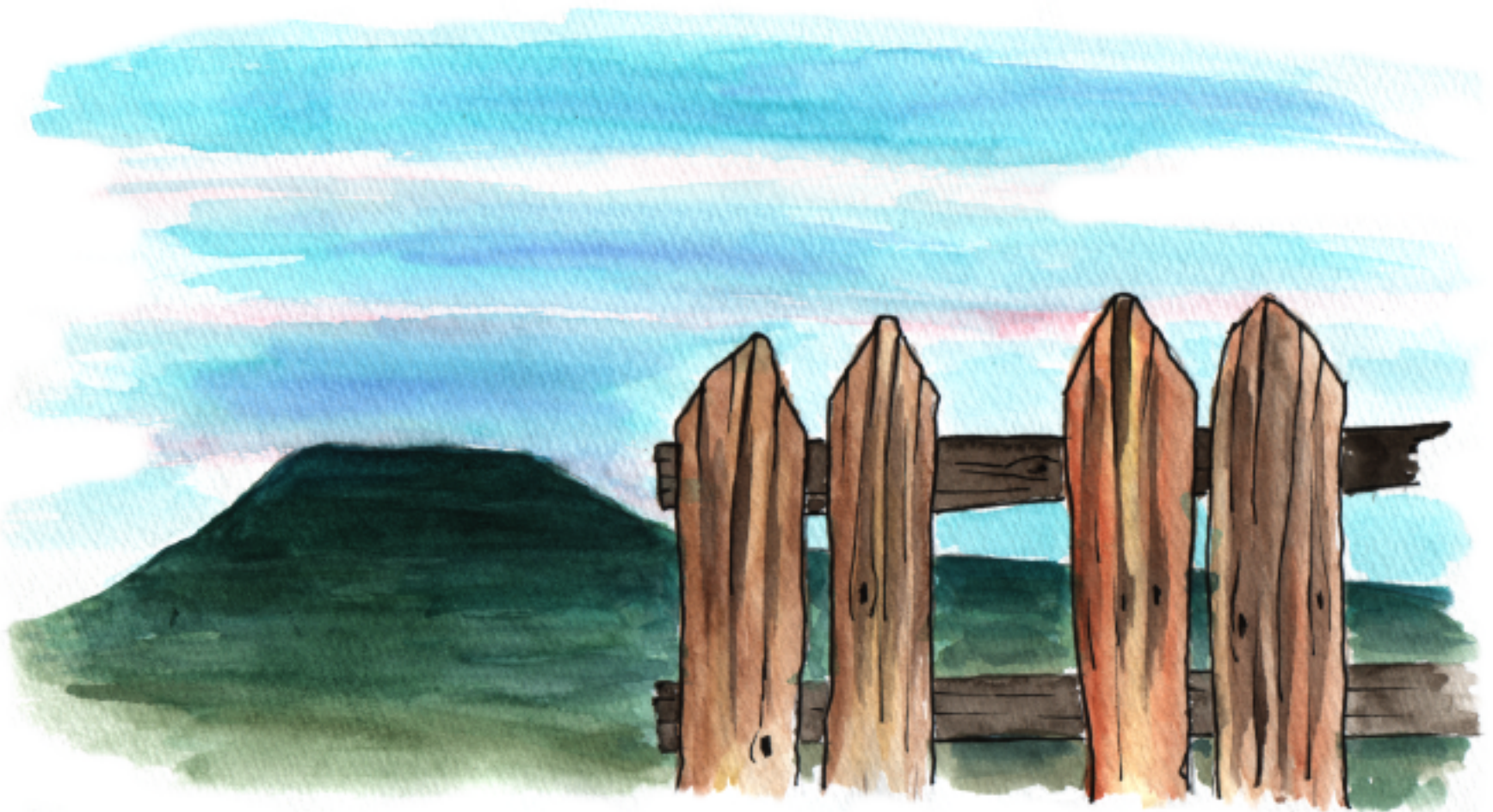

Huncut hajnal

Az est kerítésén
átszökött a hajnal,
S a mezőre leült
zengő madárdallal.
Az est elsápad,
s bosszankodva látja,
Kertjét a napfény
bukfencezve járja.
Duzzog magában,
de hát mit tehetne?
Haza indult
s csillagait zsebeibe tette.

Tóth János

Nem is félek

A szobámban oly' sötét van,
Mint a mákos kalácsban,
Nem is merek én bemenni,
Pedig sok jó tanács van:
Nem fél már egy ilyen fiú,
Maholnapra iskolás,
Kapcsold csak fel te a lámpát!
Miért ez a pislogás?
Tudom én, hogy nincs benn semmi,
Se boszorka, se szörnyek,
Csak az ágyam, meg az asztal,
Meg a puha rongyszőnyeg.
No hát megyek, bár sötét van,
Bátor legyél, kispajtás!
És az ott mi? Juj, megmozdult?
Csak egy tündér, semmi más.

Fehér Csaba

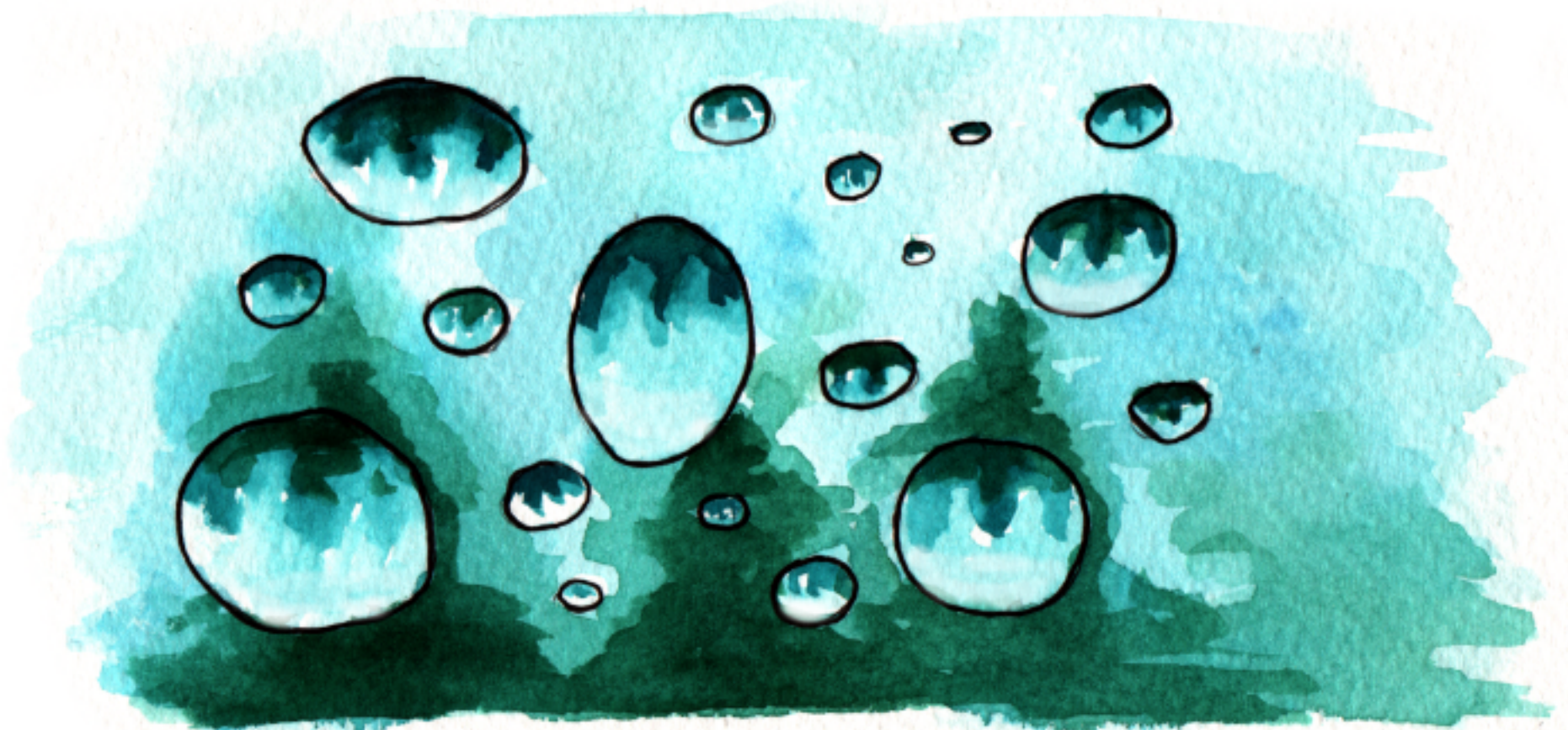

Csöpp, csöpp, esőcsöpp

Csöpp, csöpp, csöpp,
esőcsöpp
ablakon
pötyörög.
Bejönnél,
be bizony,
de én nem
akarom.

Csöpp, csöpp, csöpp,
esőcsöpp
ablakon
pötyörög.
Bejöhetsz,
be bizony,
mert én ezt
akarom.

Kósa Emese

Esti mese

Ég sarkában felhők mögött
Rejtőzik egy sárga folt,
Fénye kopott, rádiózott
Mit a szél elmaszatolt.

Szembe vele túloldalon
A Nap nyugszik sietve,
Fény ruháját összehajtva
Alkony polcra helyezte.

A szigorú Est mogorván
Szekrényajtót rázárja,
A Nap duzzog vörös arccal,
Hiányzik szép ruhája.

Egy kis tücsök megsajnálja
Szép altatót muzsikál,
Gyönyörű a ringó dallam,
A Nap rögtön szunyókál.

Komótosan sétál az est,
S szembe jön az Éjszaka,
Ölében ül fénymosollyal
Az ég összes csillaga.

Ég sarkában felhők mögöl
A teli Hold kipattan,
Fénye árad, s mint ezüstpénz
Csillog lenn a patakban.

Tóth János

Csigaházastársak

Csiga Csongi házasodik,
Holnap lesz a lagzi,
Tudja már az erdő népe:
Holnap lesz a lagzi.

Erdőszélen várja párja,
Szép kis házikóban,
Menyasszonya Csiga Csilla,
Szép kis házikóban.

Nincsen már, csak egy kérdésem,
Csiga Csilla, mondd csak,
Hol fogunk majd eztán lakni?
Csiga Csilla, mondd csak?

Hol legyünk majd ezek után
Csigaházastársak?
Mi a szokás, hol laknak a
Csigaházastársak?

Ne aggódjál, Csongi lelkem,
Úgy fogunk majd lakni,
Télen nálad, nyáron nálam,
Úgy fogunk majd lakni!

Fehér Csaba

A nyuszi és a murok

Nyuszi mama
murkot reszel,
beteg lett
a nyuszi
gyerek.
Fáj a hasa,
fáj a háta,
taknyos lett az
orrocskája.
Egyél nyuszkó,
ne lustálkodj!
Dobos leszel,
majd meglátod.

Kósa Emese

Rózsa nyílik!

A tücsök elbóbiskol,
De vígan pacsirta szól.
Kikoptatta az idő az estét,
A kelő napot verebek lesték.
Ne rohanj, állj meg egy percre!
Gyere be a harmatos reggeli kertbe!
Nézd a rózsákon a gyémánt harmatot,
Mibe a Nap, huncut fényeket bújtatott!
Ülj le a fűre, felejtsd el minden bánatod,
Lelkeddel figyelj s meglátod a varázslatot!
Vörös rózsabimbón mozdul már a szírom,
Virágillat lebben, nagyon tiszta s finom,
S a rózsabimbó akár egy szép lepke,
Hamvas szép szirmait kiteregezte.
A napsugár táncot jár benne
Rá szédül egy méhecske,
Nyomja csókját,
Zúgja bókját.

Tóth János

Mákostészta

Enném nyáron,
enném télen,
reggel is, de
főleg délbén.
Itt a tészta,
befalhatnám,
kevés lenne?
Nem mondhatnám!
Olyan kupac,
mint egy medve,
én csak állok
megdermedve,
rászórok egy
kiló mákot,
meghívok egy
rozsomákot,
meg is esszük
egy-kettőre,
kettéáll a
fülünk tőle.
Mákostésztát
de jó enni!
Nem volt abban
hiba semmi.
Csak egy a gond,
jaj mit tettem!
Én már megint
éhes lettem!
(Apa, mi az a rozsomák?)

Fehér Csaba

Csilicsala verseny

Felhőpamacs
pihen,
békanyál a
vízen,
Nap hasal az
égen,
kócos pitypang
réten,
lepkeszárnyak
szélben,
kis pacsirta
fényben,
pöttyös labda
éppen
gyorsan pattan,
nézzed!
Csilicsala
verseny,
folytasd tovább
versem!

Kósa Emese

Karácsonyi történet

Csupa hó a fenyőerdő
Nincsen benne érdeklődő.
Fürkésző szem nem kutatja
A mókust, ki az erdőt lakja.

Bizony senki nem is látja,
Tobozt cipel odújába.
Lába alatt ág, inogó
Lépte alatt omlik a hó.

De egyszer csak hó nyikorog,
Mókus feje sűrög-forog.
És a szeme nemsokára
Rátalál egy nagykabátra.

Apóka jön, pufók, nyájas
Arca kerek, nagy szakállas.
Nem tudni mért, jó a kedve
Vígan füttyül a hidegre.

De látszik már mi a vágya,
Zsákból villan kis baltája.
És egy fánál meg is torpan,
Nézegeti nagy-nagy gonddal.

Körbejárja, s szeme ragyog
Balta lendül, máris suhog.
Suhog, de a törzsnél megáll,
Kérget bizony el nem talál.

Apókának szíve dobban,
Szeméből a könny is pottyán.
Baltája a zsákba kerül,
Kis fenyőfa megmenekül.

Apó szemét fátyol fedi,
A fenyőt így nézegeti.
Fa csúcsára odapillant,
S ott egy kicsi csillag villant.

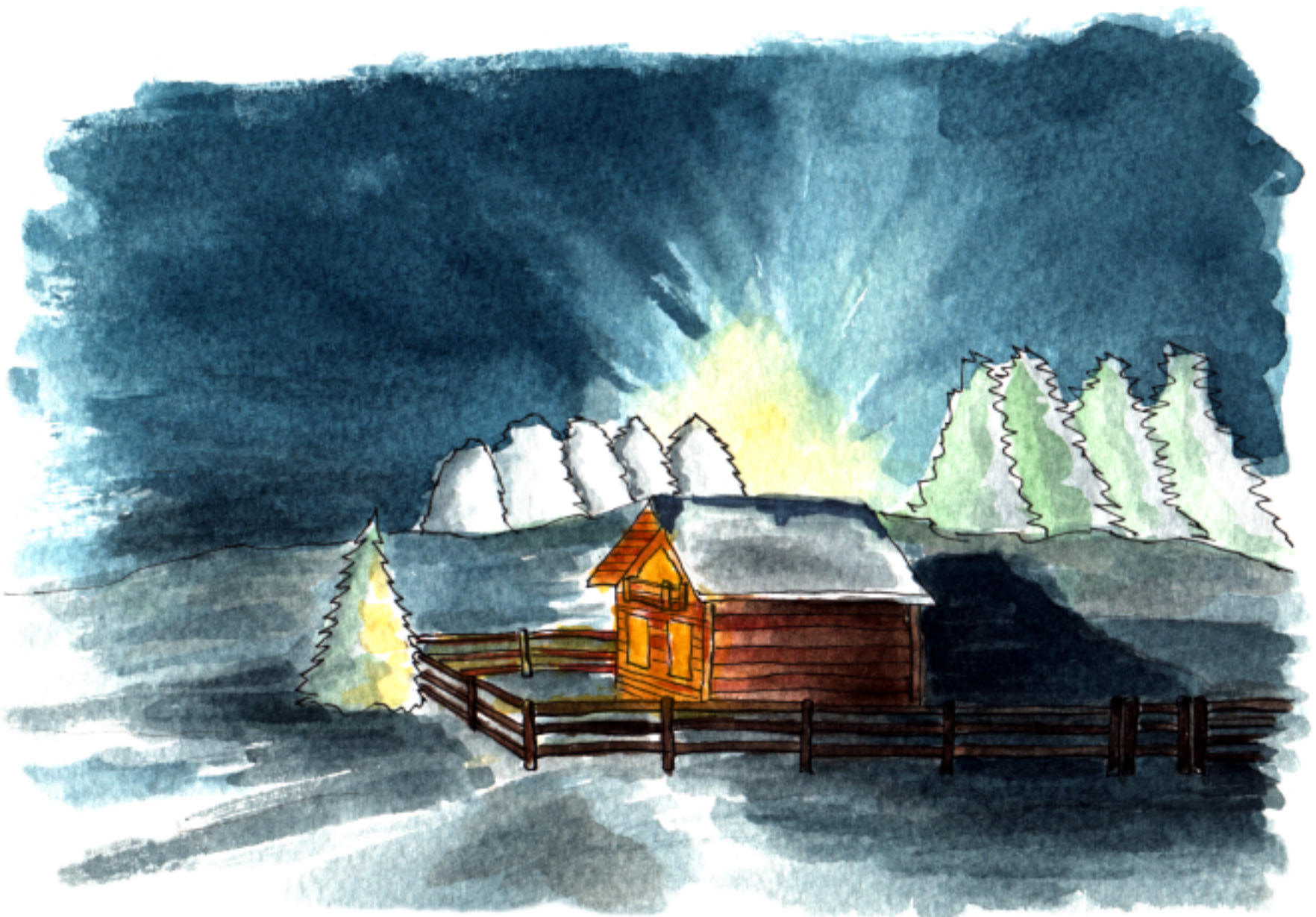
A képzelet szép cérnája
Cukrot, diót köt a fára.
A szeretet jó szívében
Gyertyalángként lobog szépen.

Mosolyogva lassan fordul,
Lába alatt hó nyikordul,
Tekintetét hátrahagyva
Haza indul ő, s a balta.

Vígan füttyült, s úgy ballagott,
Mert az erdőn kincset hagyott.
Boldog ő, mert van már fája,
Szívébe' van, nagy pompába!

Mert az élet, mit meghagyott
Szépíti majd a holnapot!
Fenyő ágán fészek lehet,
Játszhat rajta mókus gyerek!

Tóth János

Tartalomjegyzék

Napraforgó (<i>Fehér - Kósa - Tóth</i>)	4
Hová lett a tavasz? (<i>Fehér Csaba</i>)	5
Csillagtánc (<i>Kósa Emese</i>)	6
Fekete éjjel (<i>Tóth János</i>)	7
Reggeli zápor (<i>Fehér Csaba</i>)	8
A négy csavargó (<i>Kósa Emese</i>)	9
Hajnali kakukkszó (<i>Tóth János</i>)	10
Tücsök Tóni (<i>Fehér Csaba</i>)	11
Itt egy kupac, ott egy kupac (<i>Kósa Emese</i>)	12
Hópihe (<i>Tóth János</i>)	13
Várlak (<i>Fehér Csaba</i>)	14
Elhiszed? (<i>Kósa Emese</i>)	15
A négy testvér (<i>Tóth János</i>)	16
Miki papa zöld kalapja (<i>Fehér Csaba</i>)	17
Hét perc alatt (<i>Kósa Emese</i>)	18
Süni és az alma (<i>Tóth János</i>)	19
Állati játszótér (<i>Fehér Csaba</i>)	20
A kisfiú és a méz (<i>Kósa Emese</i>)	21
Nem hiszem el (<i>Tóth János</i>)	22
Balaton (<i>Fehér Csaba</i>)	23
Hideg csángál az utakon (<i>Kósa Emese</i>)	24
Huncut hajnal (<i>Tóth János</i>)	25
Nem is félek (<i>Fehér Csaba</i>)	26
Csöpp, csöpp, esőcsöpp (<i>Kósa Emese</i>)	27
Esti mese (<i>Tóth János</i>)	28
Csigaházastársak (<i>Fehér Csaba</i>)	29
A nyuszi és a murok (<i>Kósa Emese</i>)	30
Rózsa nyílik! (<i>Tóth János</i>)	31
Mákostészta (<i>Fehér Csaba</i>)	32
Csilicsala verseny (<i>Kósa Emese</i>)	33
Karácsonyi történet (<i>Tóth János</i>)	34

Fehér Csaba: „Pályaelhagyó pedagógus vagyok, s mint ilyen, sokféle korosztályt tanítottam. Jelenleg informatikusként dolgozom, de a technika világa mellett mindig szívesen látogatom az irodalmat is. Verseket hobbiként, a saját, és a környezetem szórakoztatására írok. A természet közelsége, és a lehetőség, hogy pár percre kilépjek a rohanó hétköznapiokból mindig segít, ha ihletet kell meríteni. Feleségemmel és kisfiammal Bajóton, egy dunántúli kis faluban élek.”

Kósa Emese: „Sepsiszentgyörgyön, Erdélyben születtem, ahol jelenleg is élek. A tanítókodás inkább a hivatásom, mint az állásom. A versírás? Rácsodálkozás mindarra a gyönyörűségre, amivel az élet ajándékozott meg bennünket. Minden vers megszületése ünnepnap, a beteljesülhetetlen vágyak karácsonya, egy isteni játék, amit csak komolyan érdemes játszani. S hogy miért írok gyerekeknek? Ők sokkal egyszerűbbnek látják a világot, mint mi. Jó érzés gyermekszemüvegen keresztül vizsgálni, mert így az ember szüntelenül kortyolhat az örök ifjúság vizéből.”

Süveg Gábor: „Egyéniségem művészi kifejezésére már diákkoromban megmutatkozott az igényem, ám később érdeklődésem a számítógépek és az online világ felé fordult. Tanítottam, előadásokra jártam, számos szoftver fejlesztésében és fordításában vettem részt. A képzőművészet hosszú szünet után három éve jelent meg ismét az életemben, azóta rendszeresen rajzolk és festek, töreksem minél több új technika kipróbálására, az eddigi ismeretek ötvöztetésére. Emellett az analóg és digitális fotózás is közel áll a szívemhez. Sopronban élek.”

Tóth János: „Egyszerű család nem túl bonyolult fia vagyok. Lassan huszonkét éve írok verseket, vagy annak látszó írásokat. Az elmúlt években pályázatokon vettem részt, megjelentek verseim antológiákban, hangos kiadványokban és jelenleg öt saját verseskötetet mondhatok magaménak. Szeretem a betűk, szavak fűzését és minden versemet gyermekemnek tekintem. Mezőcsáton élek feleségemmel és három kislányommal, akik a legfontosabbak az életemben.”

ISBN 978-963-08-4548-9

Elektronikus kiadvány